

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

De impedimento. 7. nempe scedia. Cap. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS is
cessemus propterea quòd hosteis habeamus
semper excubantes semperq; obseruantes,
vt nos fallant captiuentq; quū nihil tale me
tuimus. In cuius rei figurā scriptū est, quod
in Iudicum Israeliticorum volumine de Ge ^{Iud. 7. 9. 10.}
deone legimus, qui hostiū suorū fuisse ex-
ercitum cōmemoratur, quum securos se ex-
istimarent, nihilq; aduersi sibi arbitrarentur
imminere.

De impedimento. 7. nempē scedia. Cap. 9.

Sunt præterea nonnulli, qui quidem nō
omnino expertes sunt solitudinis & ti-
moris, verū feruēt illo carēt corrigendę
vitæ desiderio, & tā agunt remissę qua-
si prorsus timoris & solitudinis expertes:
qui sanè torpor seu ignauia non mediocre
præstat viæ virtutum impedimentum. Cō-
parātur autem istiusmodi homines limacę, ^{Simile.}
quę non modo tardi est ingressus, verū &
vbicq; turpe relinquit sui gressus vestigium:
ita & isti tam sunt in omnibus rebus ignaui
ac tardi, vt nullum sit illorum opus, quod
non relinquunt imperfectione veluti iner-
tiæ suę vestigio deforme. Neq; vero lucrū ^{Simile.}
isti faciunt, sed iacturam potius. Imitantur
autem ignauos illos operarios, qui ne illud
quidem lucrantur quod ipsorum sufficiat
cotidiano victui, sed quicquid illud est pre-

C mī la-

mñ laboris a manibus (quod aiunt) prope-
 rat ad dentes : tantumque abest vt rem fa-
 ciant, vt etiam grauibus se debitis obligēt,
 quibus tandem soluendo non sunt. Ita quo-
 que & isti vix ea præstant quibus se obliga-
 tos non ignorant : hoc est tenuiter admodū
 ac tepidè vulgaribus illis Dei atque Eccle-
 siæ aut instituti sui præceptis morē gerunt,
 plurima interim omittentes, quæ citra ne-
 gocium agere poterant bona: multis quo-
 que criminibus sese inuoluentes quæ digna
 pœnitundine non diluunt : atque ita fit, vt
 multis se iusto creditori Deo debitis obli-
 gent, quæ tandem atrocissimis cogentur
 cruciatibus dependere. Hac de re sapiens,
 Qui mollis inquit & dissolutus est in opere
 suo, fratre est opera sua dissipātis: hoc est ni-
 hil illo melior est. Id aut habēt istius generis
 homines, quod corporis sui plus æquo sint
 amantiores, nimirum abhorrentes ab ijs
 quæ carni sunt molesta, bono alioqui ani-
 mo, nulliq; incommodantes, nisi quod si-
 biipsis nihil possunt aut nolunt verius in-
 ferre aut molestiæ, aut violentiæ. Chri-
 stum quidem sequi parati sunt, at crucem
 suam gestare refugiunt. Quicquid de virtu-
 tibus edisseritur, mire illis placet, & facile
 factu iudicant, modo tale non sit, quod cor-
 poris com-

Pro. 18. b.

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS 19
poris commoditatibus repugnet. Callidum
sanè impedimentum. Hoc enim mali, ita
nonnullis sese insinuat tacitè, vt ne sentia-
tur quidem, prima certè fronte. Scilicet,
sunt nonnulli qui magno quidem spiritus
feruore correctioris vitæ arripiunt normā,
sed post aliquantulum, nunc hoc, nunc vero
illud negligētes, ita paulatim flaccescūt de-
ficiuntq; vt tandem cōperiant & diuino amo-
re & omnibus virtutibus sese destitutos.

Quemadmodum enim vermes ita paula- *Simile*
tim demoliuntur rem quamlibet, vt non fa-
cile deprehendatur, nisi vbi iam prorsus de-
molita est, ita hi paulatim ad eo reddūtur te-
pidi, ac torpidi vt nullo tandē tangantur in
rebus diuinis bono affectu aut voluptate.
Itaq; quoniā hic magno laborāt tēdio, aliās
venantur quibus oblectent animum: nimi-
rum aut nouis vanitatum quarumlibet ru-
moribus aureis accōmodant, aut rebus futi-
libus frabricandis acquirendisue capiun-
tur: ac demum à Deo prorsus redduntur
alieni, vt speciem etiam externam reli-
gionis exuant. Siquidem in colloquio fi-
unt leues parumque prospicientes, in risu
immodici, in laboribus inconstantes, in
multis nouarum rerum auidi, nouorum
Cij librorum,

DE SPIRITUALIS VITAE

librorum, nouarumq; artium studiosi, in nouis rumusculis auscultandis recensendisq; seduli: atq; hæc ipsis misera quædam voluptas est, posteaquam thesaurum amiserere veræ religionis. Istiusmodi etiam rebus tantum sunt implicati, vt nec tempus nec locus suppetat reuocandæ ad meliorem frugem vitæ, recuperandisq; ijs quæ amiserere. Dum autem huiusmodi ineptijs & tēporis simul & animæ iacturam faciunt, leue malum æstimant, leueq; peccatum se commisisse arbitrantur: verum non animaduertunt quantum sibi dispendium per leuiculum illud malum fecerint. Sunt quidem nonnulla quæ natura sui non perinde magna mala sunt, sed tamen ingentium bonorum sunt impedimenta. Veluti si institor quispiam nundinarum tempore obambulet lusitæ, aut agricola sementis tempore, malum quidem non est quod agitant, at bonum est cuius dispendium faciunt. Et tamen fient nonnulli huius generis, nimirum supini prorsus & ignaui in via virtutum qui tamen nihilo sibi minus placeant, vtpote freti aridis quibusdam exercitamentis, quibus diuturno iam vsu, nonnunquam etiam metu hominum sese occupant. Certa seruetur illis audiendi aut reddēdi sacri consuetudo statæ

Simile.

IMPEDIMENTIS. ET ADIVMENTIS. 12
tudo, statæ in singulos dies absoluuntur pre-
ces: atq; his sese arbitratur & bène tutos &
conditori suo fecisse satis: sed interim in a-
nimi secessus nō descendunt, excussuri quā
ardeant Dei & proximi amore, quā sint
placidi, quā humiles, quā benigni, quā
patientes vbi res id postulat. De his lo-
quitur in Apocalypsi dominus. Scio ope- *Apo. 3. c.*
ra tua, quod neq; frigidus es neq; calidus.
Vtinam frigidus esses aut calidus: sed quia
tepidus es, & nec frigidus nec calidus, inci-
piam te euomere ex ore meo. Hoc est, nec
metus vehemens in te est, nec flagrans a-
mor, sed tepore quodam torpescis: eoque
non conuenit tibi cum gratia diuina. Et
verè parum conuenit huiusmodi homini-
bus cum progressu virtutum, propterea
quod nec imperare sibi possint ad apprehē-
dendam correctionis vitæ semitam, nec di-
gna possint contritione sua commissa com-
plorare.

Quo pacto quisque tempus & locum venari debet euol-
uendis rebus diuinis. *Cap. 10.*

POSTEAquam de impedimentis disserui-
mus spiritualis profectus, nunc etiā de
ijs nonnihil loquamur quæ media &
adminicula esse debeant hoc itinere ingres- *Primum ad*
suris. *Primum igitur adminiculum primo* *miniculum.*

Ciā *impedimento*